

**DN. DVRANDI|| à Sancto Portiano, in Senten=||tias
Theologicas Petri Lombardi|| Commentariorum libri||
quatuor.||**

Durandus <de Sancto Porciano>

Antverpiæ, 1567

Quæstio decima. Vtrum peccator postquam peccauit, statim tenetur
conteri & confiteri habita copia sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72607)

Lib. IIII. Distinctio, XVII.

legem institutam per legistatorem, propter quod Papa, & multo minus inferiores eo, non posunt dispensare q̄ illo qui peccauit mortaliter & tenerit cōfiteri secundum ordinatiōē Christi nunquā confiteatur, sicut nō posunt dispensare q̄ parvulus natu in originali peccato salueretur fini baptizino, quā ordinatio Christi sit in contrariū loan. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto non potest intrare in regnum Dei. Et confirmatur, quia Ecclesia Christi fundata est in Fide & Sacramētis, & ideo sicut ad ministros Ecclesie non pertinet nouos articulos fidei edere, aut editos removere, aut in aliquo eorum dispensare, ne credatur: sic ad eos non pertinet noua sacramenta instituire, aut instituta removere, aut dispensare q̄ non recipiantur, maximē illa que sunt de necessitate salutis sicut baptismus & penitentia.

8 Ad Primum argumentum dicendum q̄ non est simile de purgatione originalis peccati per alterum, & de purgatione peccati actualis per proprium actum: quia maiori efficacia est passio Christi ad delerionem peccati originalis per alterum contracti, quam actus nō st̄ ad delerionem peccati actualis per proprium actum cōmisi, & etiam gravius est originali: & ideo ibi sufficit actus alii enus, quia per baptismum cōmunicant nobis virtus passionis Christi, hic autem non sufficit proprius actus.

9 Ad secundum dicendum q̄ Ecclesia non potest dispensare cum eo qui peccauit mortaliter, licet possit dispeñare in suo statuto de confitendo statim in anno, nisi intra annum contingenter casus in quo esset necessarium implere praeceptum Christi de confessione. Qui autem sint illi casus, patet in sequenti quæstione.

10 Ad tertium dicendum q̄ Petrus & Magdalena peccauerunt nō post baptismum, vel post Christi passionem: & ideo non renebantur ad confessionem que nondum erat infinita. Vel dicendum quod Christus qui habuit potestatem excellentiæ, potuit eis dare effectum sacramenti facimenti: non sic autem posunt ministri qui nō habent potestatem excellentiæ, sed simplici ministeri, vel forte confessi fuerint, quanvis non legatur. Multa enim facta sunt per Christum & sanctos, quia non sunt in scriptis redacta, ideo &c.

QVÆSTIO DECIMA.

Vtrum peccator postquam peccauit statim tenetur conteri & confiteri habita copia sacerdotis.

A D tertium sic proceditur, & arguitur quod peccator postquam peccauit statim tenetur conteri & confiteri habita copia sacerdotis: quia illud q̄ sine termino debetur statim debetur, sed peccator postquam peccauit debet conteri & confiteri, nec est ad hoc positus aliquis certus terminus, ergo tenetur ad statim.

2 Item Hugo de S. Viatore dixit, quod si necessitas nō est quā prætentatur, nō excusat contemptus: sed contemptus in sacramentis est peccatum mortale, ergo mortaliter peccat, qui non statim conteritur, nisi necessitas eum excusat.

3 IN CONTRARIUM arguitur, quia in decreto tali, omnis virtus sexus, simul ponitur præceptum de confessione, & de eucharisti perceptione: sed qui non cōmunicat ante Pascha nō peccat mortaliter, ergo similiter qui non confiterit ante Pascha non peccat mortaliter.

4 RESPONSI O. Videnda sunt duo. Primum est de cōfessione vtrum ad eam tenetur peccator statim postquam peccauit, & secundum erit de confessione.

5 Quantum ad primum dicendum est q̄ aliquis potest teneri ad cōfessionem duplicerit. Vno modo sub conditione, scilicet si vult esse in statu gratiae & salutis, & hoc modo non est dubium quin peccator statim post peccatum tenetur conteri: quia fine cōfessione nō potest esse in statu salutis & gratiae, & ideo qua ratione vult secundum, eadem ratione oportet eum velle primum. Alio modo potest intelligi aliquem teneri ad cōfessionem ex præcepto, ita q̄ nisi conteratur peccat mortaliter rāḡ transgressor præcepti: & hoc modo peccator non tenetur regulariter conteri statim postquam peccauit, quia perseverare in eodem peccato secundum reatum non inducit novum peccatum. Sed peccator si non cōfiteratur statim post

Quæstio X. & XI.

343
quam peccauit solum perseverat secundum reatum in peccato per eum cōmisso, nec est aliquod præceptum quod obliget eum ad statim conterendū, ergo nō peccat novo peccato. Et quia in cōfessione includitur propositum cōfiteendi, ideo ad tale propositum nullus obligatur, nisi sciat ad cōfessionem.

6 De confessione autem actuali dicendum est, q̄ ad eam faciendam statim nullus obligatur absolute loquendo, obligatur tamen in certis casibus. Quod patet, quia præceptum affirmatum licet obliget semper, non tamē ad semper, sed solum pro tempore quo imminet necessitas implendi præceptum: sicut filius nō tenetur omni die & oīni hora honorare parentes, sed sola quando incumbit tempus & necessitas honorandi. Sed confiteri est præceptum affirmatum, ergo nō obligat nisi pro tempore quo necessitas impleri hoc præceptū. Tempus autē quo imminet necessitas cōfiterendi est in quinq̄ casibus. Primus est quando homo habet eucharistiam recipere, quia nūllus quantumcunq̄ contritus absq̄ confessione debet eucharistiam sufficiere oblatra copia sacerdotis. Secundus est statutū ecclesiæ que præcipit q̄ confessio non differatur ultra Pascha, vt dictum est prius: & iste secundus modus dependet ex primo, quia ecclesia præcipit confessionē fieri ante Pascha, vt in Paschate digne sufficiat eucharistia. Tertius est propter mortis periculum, quia cū sacramenta sunt instituta pro hominibus quoad statum vita, si aliquid immineat probabilit̄ exitus de hac vita tenetur recipere sacramenta ad ipsum pertinētia, & maxime sacramentum quod est necessitatis, vt est penitentia. Et ideo beatus Iac. simul promulgauit præceptum de confessione facienda, & de extrema vñctione recipienda. Quartus est cū aliquis habet peccatum de quo non potest eum absolvere nisi superior quem habet præsentem, & probabilit̄ credit quod eum de cetero non habebit. Quintus quādo aliquis ex scrupulo conscientia credit se teneri ad statim cōfiterendū. Et sic tenetur aliquis ad confessionem statim faciendam propter sacramētū sumendum, statim, periculum, dubium, & scrupulum: hoc autem intelligendum est de fideli baptizato, quia cū baptismus sit ianua omnium sacramentorum, ante baptismum non potest sūscipi aliquod sacramentum nouæ legis.

7 Ad primum arg. dicendum est q̄ illud q̄ debetur sine termino debetur statim: cōfessio autē sacramentalis nō debetur sine termino: quia quāuis ex natura sacramenti nō sit præfixus aliquis certus terminus, nec etiā præceptio Christi, tamen est præfixus generalis terminus, videlicet tempus presentis vñcti intra quem terminum potest confiteri peccator, nec addringitur ad aliquem certum terminum nisi in casibus predictis.

8 Ad secundum dicendum est quod Hugo loquitur de illo qui sine sacramento decedit de presenti vita, qui non potest excusari à cōfessione, nisi articulus necessitatis eum excusat.

QVÆSTIO XI.

Vtrum sit necessarium confiteri sacerdoti, an sufficiat alteri confiteri.

Circa secundum principale queruntur duo. Primum est, vtrum sit necessarium confiteri sacerdoti, an sufficiat alteri confiteri. Secundum est, vtrum sit necessarium confiteri proprio sacerdoti. Ad primum proceditur, & arguitur sic q̄ sufficiat confiteri non sacerdoti: quia confitio promulgata est a beato Iacobo, Iac. 5. Confitemini terutrum peccata vñctra, sed secundum hāc promulgationem licitum est æqualiter cuilibet confiteri, ergo &c.

2 Item præceptum est rectoribus ecclesiæ, vt agnoscant vultum pecorum suorum Pro. 27. quod fit per confessionem: sed rector ecclesiæ quandoq̄ est non sacerdos, ergo saltē tales possunt audire confesiones.

3 IN contrariū arguitur, quia in veteri lege discernēti di lepram à lepra fuit commissum solis sacerdotibus: sed per illud iudicis figurabatur iudicis cōfessionis, ergo iudicium confessionis quo discernitur inter culpam & culpm pertinet ad solos sacerdotes.

4 RESPONSO. Aut confitens habet copiam sacerdotis, aut non habet: si habet, necessarium est quod constitutus